

Autorsko veče Miraša Martinovića

Dana, 15.03.2018. godine, u organizaciji Matice crnogorske ogranak Danilovgrad i Centra za kulturu Danilovgrad upriličeno je autorsko veče savremenog crnogorskog pisca Miraša Martinovića.

Na večeri koja je izazvala veliko interesovanje građana Danilovgrada i šire govorili su Prof. dr Sonja Tomović Šundić, književnik Bogić Rakočević, direktor Centra za kulturu Bojan Brajović i autor.

Direktor Centra za kulturu Bojan Brajović je u ime Matice crnogorske ogranak Danilovgrad, Centra za kulturu i domaćina ove večeri predsjednika Opštine Danilovgrad gospodina Branislava Đuranovića pozdravio sve prisutne i poželio prijatno druženje sa našim večerašnjim gostima. Ovo veče, posvećeno je gospodinu Mirašu Martinoviću, jednom od najznačajnijih crnogorskih pjesnika, esejista i romano pisca, koji je u literaturi ušao knjigom „MIT O TREŠNJI“, prvijencem koji je nagrađen književnim priznanjem Lazar Vučković. Na regionalnim i širim prostorima prepoznatljiv je po antičkim temama i zaboravljenim pejzažima Crne Gore, koje je oživio u svojim brojnim djelima. Ovo je prilika poštovani prijatelji da se bliže upoznamo sa našim dragim gostom, koji je autor više od dvadeset raznorodnih knjiga u kojima pjeva i pripovijeda s tajnošću koju samo on zna i o vremenu koje preseljava iz vremena sadašnjeg, potpuno začaran enigmom maštanja i nestajanje civilizacije. Djela su mu prevedena na nekoliko jezika.

Profesorica Univerziteta Crne Gore Prof. dr Sonja Tomović Šundić istakla je da Martinovićevu poeziju sa jedne strane možemo odrediti kao žar istorijske proze, kao poetsku fantaziju i kao mozaik u kome progovaraju različiti simboli od svetog Avgustina, Pindara, grčkih pjesnika i paganskih bogova do monoteističkih bogova i religija koje su se ukrstile na Balkanu i koje su na neki način ostavile pečat. To

je ono što je veličanstveno u poeziji Martinovića. Ona je naglasila da je pjesnik začaran dramatičnim kruženjem vremena veoma sposoban da arheološki talenat afirmiše na mikro temama i mikro fragmentima, te ostacima bedema i razrušenih gradova, kamenu, suzi jedne Ilirke ili onim malim artefaktima koji samo slute i podsjećaju da su tu bili kao i prošle velike civilizacije. Pjesnik uspijeva da na tim malim fragmentima izgradi svoju pjesničku građevinu u kojoj podjednako vibriraju Mojsije, Homer, Eshil i Pindar. On jasno stavlja do znanja čitaocu da nema sadašnjosti i budućnosti bez prošlosti i onoga što je bilo, da nema budućnosti bez onoga što se kako bi rekao Veber prenosi iz prošlosti kao trajna vrijednost. Samim tim jezik kao čuvar bića je velika moderna poetska orijentacija koju slijedi Martinović u čitavoj modernoj teoriji književnosti i modernim poetikama.

Književnik Bogić Rakočević je o Martinovićevoj poeziji istakao da nam on uvijek priča o nepoznatoj prošlosti, a time i sadašnjosti koja nam je nepoznata sklapajući jedinstveni mozaik vremena i prostora. Martinović u svojoj poeziji kombinuje različite motive i u nju ugrađuje narativne slojeve. On na taj način donosi nove pjesničke podsticaje i elemente koji definišu lirski subjekat. U krajnjem, Martinovićevo poezija opservira savremena pjesnička pitanja koja karakterišu njegove opsesivne teme među kojima on stoji uzvikujući: **Čini mi se da sam oduvijek postojao.**

Književnik Miraš Martinović je u svom obraćanju pozdravio posjetioce i izrazio zahvalnost organizatorima, Matici crnogorskoj ogranak Danilovgrad, Centru za kulturu Danilovgrad i domaćinu ove večeri predsjedniku Opštine Danilovgrad Branislavu Đuranoviću. Autor je izrazio veliko zadovoljstvo što je u Danilovgradu, ne po prvi put, kao i spremnost da se što češće srijeće sa danilovgradskom publikom, koja po njegovim riječima dobro razumije i prati književna stvaralaštva u našoj zemlji.

